

- (κατ-λάχζ). αἰνέω-ῶ, ἐπαι-
νέω-ῶ, φημίζω, γεραίρω, ἐγ-
κωμιάζω, εὐφημέω-ῶ. = πο-
χβαλλῖο = βοσχβαλλῖο. Σμεσ.
-εμ. αὐχέω - ῶ, καυχάομαι.
-ῶμαι, κομπαίζω, μεγαλοῤῥη-
μονέω-ῶ, ἀλαζονεύομαι, σε-
μνύνομαι (ἐπί τινι). § παθ.
χβαλίμь ёсмь, ἐπαινοῦμαι,
κτλπ'.
- Херувимскій, αμ, σε. ἐπιθ. χε-
ρουβικός. § ἐκκλησιας. χε-
рувѣимская пѣснь. τὸ χερου-
βικόν.
- Хіжа, η. θηλ = τῶ ἐποι.
- Хіжинна, υι. θηλ. καλύβη. εὐ-
τελής οἰκίσκος (κοιν. ἀχυρό-
σπιτον) = χλβίνα.
- Хитрець, α. ἀρσ. τεχνήτης.
§ ивръднѣй хитрець. ἀριστο-
τέχνης.
- Хитроственный, αμ, σε. ἐπιθ. τεχ-
νικός, τεχνητός, τεχνητικός,
μηχανικός μεθοδικός.
- Хитрость, η. θηλ. ἐπιστήμη,
τέχνη, μέθοδος, μηχανή, μη-
μηχανεύμα. 2) = κοβάρство.
§ — воѣннаμ. στρατήγημα
(β'. Μακκαβ. 14. 29). ἴδε καὶ
воєводѣство.
- Хитрствѣю, ιση. - στωβαχζ.
- τεχνάομαι - ῶμαι, τεχνεύω
(τουτέστι κατασκευάζω τι
ἐν τέχνως-ἐπιτηδεύως). 2)
= κοβάρствѣю.
- Хитрый, αμ, σε. ἐπιθ. = χι-
тростнѣй. 2) = κοβάρный.
- Хищеніе, ια. οὐδ. = гравленіе.
- Хитѣнз, α. ἀρσ. (ἐλλ.) χιτών.
= ρήζα.
- Хлѣботѣорный, αμ, σε. ἐπιθ. (ὁ
καὶ ἡ) ἀρτοποιός.
- Хлѣбъ, α. ἀρσ. ἄρτος. § сѣ-
крьхъ хлѣба, ψωμός (τριῆ-
μα ἄρτου).
- Хлѣвіна, υι. θηλ. = χίжина.
2) = χλβίνα.
- Хлѣвъ, α. ἀρσ. σταθμός (σαῦ-
λος ζῶων, κυρίως βοῶν καὶ
προβάτων).
- Хлѣвъ, η. θηλ. καταρράκτης.
§ хлѣвн неβѣсныя. οἱ καταρ-
ράχται τοῦ οὐρανοῦ.
- Хѣботъ, α. ἀρσ. οὐρά (ἡ Ἀπο-
κάλυψ. 12. 4.) 2) ἡ προβο-
σκίς (τοῦ ἐλέφαντος).
- Ходатаѣственный, αμ, σε. ἐπιθ.
προξενητικός. 2) = ходатаѣ.
- Ходатаѣ, α. ἀρσ. πρόξενος, με-
σίτης.
- Ходатаѣствѣю, ιση(ηс). παρτ.
-ствѣвахζ. μεσιτεύω, προ-